

ZINĀŠANU ĢEOGRĀFIJA UN MIGRĀCIJA / *GÉOGRAPHIE ET MIGRATION DU SAVOIR*

Apskats par LU LFMI starpdisciplināru un starptautisku konferenci

2019. gada 26. un 27. aprīlī Eiropas Savienības mājā notika Latvijas Universitātes Literatūras, folkloras un mākslas institūta (LU LFMI) starpdisciplināra un starptautiska konference “Zināšanu ģeogrāfija un migrācija / *Géographie et migration du savoir*”. Tā tika organizēta ar Latvijas Nacionālās bibliotēkas, Francijas Institūta Latvijā un Gētes institūta Latvijā atbalstu.

Konferences iecere bija aptvert zināšanu pārvietošanos telpā un runāt par zināšanu ceļiem, to uzkrāšanas vietām, attīstību, pārveidošanos un pārradīšanu. Konferences atklāšanas runā Latvijas Universitātes Literatūras, folkloras un mākslas institūta (LFMI) direktore Dace Bula norādīja, ka zināšanu no-mitinājums telpā un pārvietošanās pa telpu ir LFMI pētniecisko interešu lokā, velkot paralēles ar joprojām aktuālo 20. gadsimta otrajā pusē radušos telpiskā pavērsiena (*spatial turn*) konceptu humanitārajās un sociālajās zinātnēs. Saistot šo konceptu ar Pitera Bērka (*Peter Burke*, dz. 1937) idejām par zināšanu simboliskajiem un ģeogrāfiskajiem centriem un perifērijām, par zināšanu nacionālajiem un reģionālajiem domāšanas modeļiem, par zināšanu apriti vai fragmentāciju atkarībā no ceļu esamības vai neesamības, Dace Bula uzsvēra arī franču domātāju Mišela Fuko (*Paul-Michel Foucault*, 1926–1984), Anrī

Lefevra (*Henri Lefebvre*, 1901–1991) un Mišela Deserto (*Michel de Certeau*, 1925–1986) nozīmīgo piensumu telpas pētījumos. Tādējādi tika izcelta konferences saistība ar franču teorētisko domu, kas sabalsojās ar šī starptautiskā zinātniskā notikuma otro darba valodu — franču valodu.

Francijas institūta direktors Žils Bonviāls (*Gilles Bonneville*), pārstāvot konferences atbalsta organizāciju, izteica gandarijumu par iespēju veicināt latviešu, franču un citu kultūru un zināšanu saikņu pētniecību. Viņš pasvītroja, ka Francijas institūta misija ir sekmēt ideju apmaiņu kultūru, zināšanu jomu, nozaru un paaudžu starpā un sniegt iespēju plašai publikai atklāt aizvien jaunus zināšanu apvāršņus.

Konferences darbs norisa četrās sēdēs, atvēlot jautājumu laiku pēc katra referāta, kurš tika piepildīts ar dzīvām un interesantām akadēmiskām diskusijām. Pirmās referentes uzstājās par vācu, franču un latviešu kultūrtelpas saistību. Māra Grudule referēja par vācu muzikālās tradīcijas pārnesei latviešu kultūrtelpā 18. gadsimta otrajā pusē. Stella Pelše uzstājās par franču 19. gadsimta vēsturnieka, filozofa, literatūras un mākslas kritiķa Ipolita Tēna (*Hippolyte Taine*, 1828–1893) ideju migrāciju latviešu kultūrtelpā, kur viņa dabaszinātniskās pieejas sintēze ar klasiskās estētikas rudimentiem guva gan drīzas pozitīvas atsauksmes, gan arī ietonēja dažādos politiskos kontekstos paustos spriedumus, no literatūrzinātnes sekmīgi pārceļot arī vizuālās mākslas lauciņā.

* Konference īstenota pēcdoktorantūras projekta 1.1.1.2/VIAA/2/18/358 “Ģeotelpiskās informācijas digitāla vizualizācija un analīze: franču literatūras izplatība 18. gadsimta bibliotēkās Kurzemes hercogistē” ietvaros.

